

Nr 8.

Av herrar **Wistrand** och **Elmgren**, om anslag till Europarörelsens läroanstalt *Collège d'Europe* i Bruges.

I motionerna I: 8 och II: 12 vid förra årets riksdag erinrades om Europarörelsens syfte att i olika former främja det europeiska samarbetet och den europeiska samhörighetskänslan på demokratisk grundval. Den betydelse man inom de fria europeiska nationerna tillmäter rörelsen torde bl. a. framgå av det förhållandet att dess hederspresidium består av sådana framträdande och erkända europeiska politiker som Winston Churchill, Robert Schuman, de Gasperi och Paul Henry Spaak.

När Europarörelsen, i linje med sina allmänna strävanden att stimulera till en intimare och fördjupad kontakt mellan människor i olika länder, upprättade den europeiska läroanstalten *Collège d'Europe* i Bruges var syftet därmed icke blott att skapa en institution där denna samhörighetskänsla kunde befordras i en europeisk miljö. Det starkt ökade internationella samarbetet företer på alla områden en snabb utveckling, vilken i sin tur ställer allt större krav på de människor som sättas att handlägga de frågor som där uppkomma. I synnerhet ha de europeiska samarbetsorganen och då främst de inom Europarådets ram, vilka just börjat sin verksamhet, ett stort behov av kvalificerad personal som måste fyllas. Inom de olika ländernas utrikesdepartement torde likaledes personer med kännedom om de europeiska problemen komma att behövas i ökad utsträckning. Det kan för övrigt här nämnas att vi ha oss bekant att såväl den svensk, som förra läsåret studerade vid läroanstalten, som den, som på den svenska Europarörelsens bekostnad detta läsår vistas där, har för avsikt att söka inträde i kungl. utrikesdepartementet.

Med beaktande av dessa förhållanden har läroanstalten otvivelaktigt en stor mission att fylla även ur nationell synpunkt. Undervisning lämnas i ett flertal ämnen såsom t. ex. Europas ekonomi, dess historia och geografi, politisk sociologi och terminologi och bedrives i form av såväl föreläsningar som seminarieövningar. Framstående europeiska vetenskapsmän och lärare stå till läroanstaltens förfogande. Det 40-tal studenter som varje läsår vistas vid skolan får dessutom deltaga i studieresor inom Europa. Under Europarådets sessioner biträda en del av studenterna rådets sekretariat. Studietidens längd är bestämd till 30 veckor.

De betydande kostnader som äro förbundna med upprätthållandet av denna läroanstalt, vilken Europarådets församling givit sin auktorisation, ha hittills huvudsakligen bestritts av belgiska staten och staden Bruges. Det kan emellertid icke vara riktigt, att en institution av denna art åtnjuter bidrag endast från en

stat. Så synes emellertid icke heller längre vara fallet. Läroanstalten har numera erhållit ett ekonomiskt stöd från olika länder. Statsmakterna i följande länder ha sålunda åtagit sig att bestrida kostnaderna åtminstone för stipendiater vid läroanstalten: Frankrike, Italien, Tyskland, England, Grekland, Österrike, Holland, Egypten, Indonesien samt Norge, vilket senare dock begränsat sitt bidrag till 50 % av den fastställda kostnaden för en stipendiat (ca 5 000 sv. kr.).

Hittills har, som framgår av ovanstående, Europarörelsen kunnat finansiera kostnaden för en stipendiat om året. Det torde knappast vara möjligt att denna rörelse, vilken trots sin internationella betydelse och sitt arbete i fredens tjänst varken begärt eller erhållit något statsunderstöd, skall kunna fortsätta att bära kostnaden för vad som måste betraktas som även ett svenskt statsintresse.

Det borde vara en angelägen uppgift för Sverige, vars ungdom genom landets läge i mindre utsträckning än andra länders kommer i kontakt med de europeiska strömningarna, att möjliggöra för svenska studerande att besöka denna läroanstalt och förvärva de internationella kontakter och det för deras framtida gärning värdefulla kunskapsstoff som där inhämtas.

Med stöd av vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen ville besluta att till Collège d'Europe i Bruges lämna ett anslag av 13 000 kronor, vari ingår kostnaden för en svensk stipendiat vid läroanstalten.

Stockholm den 15 januari 1952.

Karl Wistrand.

Bengt Elmgren.
